

ה' הרא"ש. ו' שם.
ז' רבנו ירחם. ה' נמוקי
יוסף וכן נותין רבדי ר"מ
בפרק א מהלכות ציצית.
ט' בית יוסף.

פאר די פאג

העשיר. עין באר היטב. וברברי יוסף הביא משורית נחפה בקסף שקטב דבקתאי קנט
שיתור השני ציצית שבחלק האחד ויתפתרו עם החלק השני ואחר כך יצשה שני ציצית
תלושות, גם הביא מזה להחיר בקתאי קנט, עין שם. והדברים צרין עין לרצות הב"ח
בזה, וצריך עין בגוף הספר שם:

מִקְדָּשׁ בְּחֵלֶק הַשָּׁנִי דְהָיָה כְּמוֹ בְּגָד אֶחָד קָדָשׁ, שִׁטּוֹ וְכִיּוֹת אֹפֶר שֶׁיִּשְׁנָרָה בְּגָד אֶחָד.
חֲתִיבָה דְהֵינּוּ בִּקְשׁוּם הַחֶקֶל שֶׁנֶּחֱדָשׁ מִמֶּנּוּ. וְשֵׁי חֲדָשׁ אֶחָד, עָלָיו כָּשָׁה בְּשֵׁם בְּרֵחַ שֶׁנֶּחֱדָשׁ פֶּרֶךְ
בְּכָל מִשְׁנֵהוּ, וְשֵׁם וְשֵׁן בִּיד אֶחָד: (א) בְּחֻזֵּי צִמְחָה, אֶלֶּי שֶׁנֶּחֱדָשׁ אֶמְנִים, וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
(ב) וְאֵי עֲבִיד בְּהַ צִּיּוּת, רוּצָה לִזְמֹר, אֶסְלוּ דְקֻדְשִׁים לְאַחַר שִׁתְּפֹר, לֹא מִסְכָּה לִשְׁלִיחָה
אֶלֶּא צִיּוּת שֶׁהָיָה בּוֹ מַעֲט שִׁתְּפֹר וְכִי, אֲחֵר דַּעַת נִמְגָּרִי דִּסְתָּ. וְשֵׁי חֲדָשׁ אֶחָד, וְשֵׁי חֲדָשׁ אֶחָד
בּוֹ צִיּוּת דְּכֻשָׁר, שֶׁנֶּחֱדָשׁ. וְכֵן כָּתִב כְּהֵנָּה מִסְכָּה נִסְתָּה

מַעֲשֵׂה בְּרוּרָה

ד * ויטעם זת אפלו גערע כל שהוא וכו'. ודוקא אם גערע למעלה ממלא קשר אגודל, וכמו שמבאר בסעיף ו: * בחוסי צמר. וטלית של פשתן שעשה לו כנף מעור או קבוס והטליין בו ציצית צמר, ונקרע הכנף בתוף שלש, מתר לתקנו בקבוס, והכל ידעין דאין פוטר זה להטלית של פשתן (פרי מגדים, עין שם עור): * כשר. עין במשנה בדרוש שמכתיב דלש מחמירין לענין ציצית הישנים, הוא דעת הט"ו שמתמיד ביטולת התוספות ודע, הלידוהו אם נפסקה רצועה מן הכנף, כל שלא נשתדל שלש אצבעות בקצוה בארך הכנף הרי כאלו נפסק לגמרי ומפסלו הציצית הישנים, וצריך להטילן מתדש אחר התפירה: ה * ואם נקרע ונשטיר וכו'. ורצה לומר, אם הקרע היה קדם החזלה, ואם אין מכרת הוא לתפרו מקדם כדי שיהיה שטור קשר אגודל בשעת החזלה המציית, ובצטרף לידע דיני התפירה, ועל זה מסיים, אם הוא של צמר וכו', מה שאין כן במשךה חטית ציצית לקרע אינו מציד דיני התפירה, דשם אינו מכרת לתפר. והאי לשון ותפרו הוא לאו ודוקא, דהא עסק עתה בדיני התפירה איך לעשות, בדמיסם אחר כך לא תפרו לדעת רש"י. ואפשר דהכי קאמר, אם הוא של צמר, לא קרע שום אגודל אפלו לדעת רש"י, ואם הוא של שאר מינים, עבר אסור לדעת רש"י, ולא רצה לומר שהוא פסול משום דלא מסיקא לה בזה,

הַבְּגָד תִּפְרֹתֶיךָ בְּגָד פְּתוּת מְשַׁלֵּשׁ לִשְׁפֹת הַבְּגָד הֵן בְּאֶרֶךְ הֵן בְּלֶחֶם הַ
 הַבְּגָד, וְאִם יִשְׁלֵי צִיצִית לְמַעְלָה מֵאוֹתָהּ תַּתִּיכָהּ תִּתְּפֹרֶה יִהְיֶי הַצִּיצִית
 תַּתֵּת הַכֶּנֶף תַּתִּיכָה בְּגָד שֶׁל שֵׁשׁ וְעַן לְקַמָּה בְּסָעִיף קָטָן שֶׁ
 הַכֶּנֶף הַזֶּה אֵתֶר שֶׁתִּפְרֹה לַהֲשִׁילִית, אֲפֹלוּ הִכִּי לֹא פִסַּר לְהַצִּיֵּת, דִּתְּפִירָה
 לְגַמְרֵי מִן הַבְּגָד: (י"ד) כֵּל שֶׁהוּא פִּשְׁרֵי רֹצֵחַ לִוְיָ, אֲפֹלוּ הַצִּיצִית, וְהַיֵּשׁ
 וְצִירָה לְהַשְׁלִים מִתְּחֵשׁ אֵתֶר הַתְּפִירָה. וְעַן בְּכֹאֵר הַלֵּכָה: (ט"ז) וְיֵשׁ אוֹמֵר
 אֵלֶּה צִיצִית שֶׁהֵי בִּכְעַת שֶׁתִּפְרֹה, מֵשׁוּם בְּכֹמָה וְלֹא מִן הָעֶשְׂרִי, וְעַן כִּפֵּי
 הַשִּׁיל בִּי צִיצִית דְּבִשְׁרֵי, וְכֵן כָּתַב הַיֵּשׁ וְשִׁירֵי כִסֶּט הַגְּדוּלָה וְהַגֶּרֶא
 (ט"ח) יִתְּפֹר תַּתֵּת הַכֶּנֶף מִסִּילִית שֶׁשֵּׁ בֹ שֵׁשׁ עַל שֵׁשׁ: (ט"ט) יֵצֵא אֵת
 מְשַׁלֵּשׁ עַל שֵׁשׁ, מֵשׁוּם בְּכֹמָה בְּגָדִים מְצִיר שֶׁאֲפֹלוּ הֵם תְּחִשִּׁים שֶׁ
 וּבְנִיל בְּסָעִיף קָטָן יִבִּי: (י"א) הִיכָא דֶּאֱפִשְׁרֵי, וְהִיכָא דֵּלֵא אֲפִשְׁרֵי נִקְשִׁינָן
 מִרֵּי (י"ב) בִּשְׁלֵא תִפְרֹה, וְאֵל מְשַׁמֵּעַ לֵא אֵף עַל גִּב דֵּלֵא נִשְׁתִּיר מֵלֵא
 בְּשַׁעַת עֲשִׂיָּתָהּ, וְאִם (י"ג) יִרְצָה לְחַפֵּר הַקֶּרֶע, וְאִם הַבְּגָד שֶׁשֵּׁ, צִמְרֵי וְהִתְּרֵנָה
 שְׁנֵיתֵי אֲחֵר שֶׁתִּפְרֵי, כִּיֹּן דֵּלֵא נִפְסַל הַכֶּנֶף, וְאִם הַבְּגָד הַזֶּה שֶׁל אֲחֵר

שער הציון

[illegible]